

Heroicarvm Et Ecclesiasticarvm Quaestionvm Libri VI.

Sex libris prioribus universa Regalum, Iurisdictionis Ecclesiasticorum
Temporalis Et Constantinanae Donationis ratio discurrit ... contra
profanas & vanas cuiusdam Bodini novitates

De Satvrnino Permutationis Beneficialis (Etiam Triangvlaris) - iure
Commentarius ad omnes Pontificum Constitutiones hūc pertinentes;
contra sceleratas & impias Ecclesiasticorum beneficiorum mundinationes &
hereditarias quasi successiones

Epo, Boetius

Duaci, M.D.LXXXIIX.

143 Tractatus de permutandis beneficiis an sit prohibitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61721](#)

Comment. in c. cùm vniuersorum. de rer. perm. 85

res ea multiplex reddi posset: nobis in præsen-
tia pro ratione sufficit litium pro crastinatio-
protractioque miserrima pluribus procurato-
ribus interuenientibus; alio scilicet alterius ratores.

142

Ratio cur pla-
res nō admit-
tantur procu-
ratores.

absentiam frequenter causaturo & eius præsen-
tiam desideraturo morasque semper alias ac a-
lias nexuro, non sine grauissima vexatione col-
litigantis: & quod alioqui satis præclarè cum
litigantibus agatur si vel vnico sibi liceat hinc
inde vti procuratore; cùm ad lites mature fia-
niendas & ad veritatē facilius & citius eruendam
plurimum faciat interuentio semper per-
sonalis. vnde priscis temporibus non temere
neque promiscue procuratoribus vti liberum
fuit ne in causis quidem ciuilibus nedum cri-
minalibus. Institut. de iis per quos ager. poss.
in princ. Sed hæc de Procuratoribus adhiben-
dis vel non adhibendis obiter haec tenus.

Ait Pont. *inter se tractare cœpissent. Quærūt*
hic Interpretes plerique omnes an solum tra-
ctare de permutādis beneficiis prohibitum sit
quemadmodum prohibita est ipsa permutatio
vel ipsum permutare. Ac Glossographus qui-
dem noster in verb. *tractare* sic aperte sentit. al-
lati ad hoc præcedētibus aliquot capitulis, id
minimè tamen probantibus, cùm loquātur de
ipsam permutatione iam perfecta. Glosso-
graphum sequuntur Innocētius & Petrus An-
charanus, hac præcipuè moti regula iuris in 6.
cùm quid prohibetur, prohibentur omnia quæ
sequuntur ex illo, vel etiam quæ præparant
viam ad illud. quem in finem simul allegant

143

Tractatus de
permutandis
beneficiis an
sitprohibitus.

f iij l. ora-

I. oratio. n. de sponsal. quo loco sponsalia prohibentur inter eos quibus & nuptiæ sunt prohibitæ; cùm per spōsalia soleat ad nuptias p̄ueniri tanquam per quædam præparamenta; sicuti per tractatum de permuto venit sollet ad ipsam permutationem. Quę sententia videtur etiam iuuari per hoc quod Pōrifex hoc ipso loco simplicitati se parcere dicat; nam si nihil fuisset hic à tractantibus de permuto peccatum, parcere non fuisset opus neque gratia illa indiguisserent. Attamen his vel similibus aliis quibuslibet argumentis non obstantibus, verior & benignior esse videtur sententia contraria, quæ & communis est & vſu confirmata, simplicem nudumque tractatum de permuto beneficiis non esse vel hic vel alibi prohibitum. quia simplex tractatus non habet firmum propositum vel animum planè deliberatum & resolutum sed solam nudamque deliberationem pendentem sine conclusione vel absoluto consensu. c. vlt. ſ. de his quæ fūnt à maior. part. capit. & c. tua nuper ſ. de his que fūnt à prælat. sine consens. capit. Nec ad rem faciunt argumenta in contrarium allata; quandoquidem regula ista, cum exemplo sponsalium, intelligitur de simpliciter & absolute prohibitis: at qui permuto beneficia non est prohibitum simpliciter & absolute, sed auctoritate tantum propria permuto prohibitum est, non autem cum consensu Episcopi, c. quæsum. & c. cùm olim. hoc nostro tit. Quod verò parcatur hic iis qui de permuto tra-

Etanc.

etauerant, non sit propter nudum tractatum sed propter absolutum ad permutanda beneficia consensum; adeò ut & resignatio iam ex altera parte subsequeretur, altera simul parte beneficium sic resignatum cōsanguineo cuidam suo confessim assignante; sicuti patet ex ipso contextu: quin & accedente promissione memorati L. de præbenda sua vicißim resignanda huic G. (Laurentium nominat hic alterū Ioannes Imolensis, alterum verò Gerardum) cùm tamen Episcopi consensus non inueniatur petitus. deinde iuxta Panormitani traditionē hic nu. 7. in fin. resignatio Gerardi fiebat in fauorem tertij, nimirum illius qui Laurentio consanguineus erat. Atque his in rebus latebat hulcus istud quod hic cīump̄ebat; & hinc illæ lachrymæ, vel potiū hinc gratiæ Pontificalis quasi malagina medicum quoddam quo varie delinquentibus parcebatur: quam tamen gratiam fortassis vix impetrassent, si non ex leuitate quadam sed malitiose peccasset. de qua quidem leuitate constat ex integroris contextus nostri supplemento. Quamuis igitur passiones omnes beneficiales ut ac tanquam simoniacæ damnentur, c. cùm pridem. &c. vlt. ſ. de pa&t. huiusmodi tamen tractatus nudus de permutatione beneficiorū canonice facienda vitio simoniæ caret. adeò ut etiamſi publicum fieret inter ita tractantes instrumentum, stipulationibus atque promissionibus interuentibus de Summo Pontifice vel eius Legato vel Episcopo super approbatione permutatio

f iiiij tionis

144
Quia in re pec
cauerint hi
permutantis.